Gestaltterapeuten

nr 1 09 NGF

Endelig momsfritak!

Gjennombrudd i NGF sin store hjertesak: Momsfritak. Hurra!

Fenomenet Eva Berg

Spennende møte med gestaltterapeuten fra Horten

Hugmundaflugir - erfaringskurve og polfarer

Artikkel av siviløkonomene og gestaltterapeutene Magne Solberg og Christian Bratsberg

NORSK GESTALTTERAPEUT FORENING

Redaktøren har ordet

Jeg har en mobiltelefon. Der er det en (lang) liste over kontakter, altså navn og nummer til folk jeg kjenner litt eller mye. De gangene jeg har byttet telefon, har jeg vært livredd for at ikke alle disse kontaktene skal følge med fra den gamle til den nye mobilen. Derfor lagrer jeg alltid både i sim-kort og på selve telefonen.

Av og til går jeg gjennom kontaktene mine. Og en sjelden gang sletter jeg et navn. Men mye oftere lar jeg blikket bare gli nedover navnelista, og kjenner meg glad fordi jeg har så mange spennende bekjentskaper jeg kan kontakte hvis jeg vil. Der er for eksempel barndomsvenner, familiemedlemmer, venninner, folk jeg har møtt på kurs, ymse helsepersonell, tidligere arbeidsgivere, mennesker jeg har studert med, noen håndverkere, taxi, kino og take-away-firmaer. Og så har jeg en kategori for gestaltister.

Da denne utgaven av Gestaltterapeuten skulle snekres sammen, tok jeg frem telefonen og trykket meg frem til lista over gestaltterapeuter. Jeg ønsket å ringe noen som jeg ville oppfordre til å skrive noe i det neste bladet. Fem favoritter ble funnet frem. Folk jeg var nysgjerrig på hva driver med i dag, og på om de ville bidra til bladet.

Førstemann svarte: Klart det!

Førstemann svarte: Klart det! Jeg er med i verdens beste veiledningsgruppe. Nå snakker jeg med de andre der, så kan du sikkert få komme og bli med neste gang vi treffes. Da kan du enten gjøre et intervju med gruppa, eller så kan muligens en av oss skrive noe om veiledning.

Vi fikk til begge deler, og jeg fikk personlig påfyll ved å tilbringe en spennende formiddag med seks fagorienterte gestaltterapeuter! Du kan lese resultatet lengre bak i bladet.

De neste jeg ringte, to siviløkonomer og gestaltterapeuter som jobber i bedriftsmarkedet, ville også bidra. Vi snakket noen minutter på telefonen, avtalte omfang og innleveringsfrist, og i god tid før deadline fikk jeg tilsendt den inspirerende artikkelen deres om hvordan de jobber gestaltisk i bedrifter. Og om det spennende samarbeidet de har innledet med fjellklatreren Liv Arnesen. Gled deg til å lese om Bukkene Bruse!

Det har vært Årsmøte i foreningen vår. Den kvelden kom jeg springende opp trappene til konferansesenteret Håndverkeren i siste liten. Møtet skulle starte kl 18 og jeg hadde to minutter på meg til å finne riktig rom. I et øyeblikks forvirring røsket jeg opp døra til den største salen, og trakk meg rødmende tilbake da jeg havnet midt i glaninga til flere hundre skipsoffiserer, eller hva de var. Nei, selvfølgelig. Årsmøtet til Gestaltterapiforeningen trenger jo ikke store salen, tenkte jeg da. Og rett nok. Vi ble i overkant av tretti personer som avgjorde viktige saker den kvelden. Vår nylig avtroppede leder, Glenn Rolfsen, sier mer om denne demokratiske utfordringen i lederen sin. Les den!

Nå vil jeg ut og nyte vårsola!

For deg som ikke var på Årsmøtet, er det ekstra viktig å oppdatere deg på hvilke beslutninger som ble fattet der – disse gjelder deg og din praksis! Se blant annet Siste nytt fra Styret. Få også med deg det Ada E. Haugerud Lofstad har skrevet om klagesaker som kommer inn til Faglig Etisk Råd (FER). Disse øker nemlig i omfang – klienter klager altså oftere på oss gestaltterapeuter og jobben vi gjør. Skummelt og viktig, synes jeg.

Så, det var det jeg ville si denne gangen. Nå vil jeg ut og nyte vårsola!

Siw

INNHOLD nr1-2009

Redaktøren har ordet — Side 2
Siw Stenbrenden

Gratulerer og brumm brumm — side 3
Glenn D. Rolfsen

Gestalt i praksis: Fenomenet Eva Gerg — side 4 - 7
Intervju med gestaltterapeuten Eva Berg

Siste nytt fra styret — side 8 - 9

Så kloke vi blir sammen — side 10 - 12
Artikkel om veiledning v/Siw Stenbrenden og Hege Karlsrud

Å stilles til ansvar for et tilgjengelig psykisk helsetilbud — side 12 - 13
Kronikk ved Rolf Aspestrand

Klagesaker, et gode eller onde? — side 14 - 15
Ved Ada Haugerud Lofstad, faglig etisk råd

Workshop med Sylvia Fleming Crocker — side 16
Referat ved kristin Borge

Undrende: mellom himmel og jord — side 17
Artikkel ved Bianca Schmidt

Hugmundaflugir - erfaringskurve og polfarer — side 18 - 20
Artikkel ved Magne Solberg og Christian Bratsberg

Slik blir du meldt ut av merverdimanntallet — side 21

Spørsmål til avtroppende leder Glenn D. Rolfsen — side 22 - 23

Fra lederens synsvinkel

Gratulerer og brumm brumm.

GLENN D. ROLFSEN
GESTALT/PSYKOTERAPEUT MNGF
OSLO GASTALTTERAPI
WWW.GESTALTTERAPI.NET

Først av alt vil jeg gratulere alle gestaltterapeuter MNGF med et minneverdig 2008 og spennende avgjørelser på årsmøtet 2009. I 2008 vedtok årsmøtet dokumentasjonsplikt for alle gestaltterapeuter MNGF som gjør at alle avtaler og klienter blir dokumentert og journalført. Sammen med flere andre viktige vedtak gjorde det seg nå mulig for oss å bli merverdiavgift-unntatt fra 1. januar 2009, som vi ble. Gratulerer!

DU er NGF

På årsmøtet i februar 2009 ble det igjen en begivenhetsrik diskusjon som endte med et meget viktig vedtak, nemlig "krav til profesjonell faglig oppdatering (PFO)" Dette kan føre til spennende diskusjoner i fremtiden om refusjonsordning og autorisasjon om mulig og ønskelig. Men det krever at hver enkelt terapeut ser verdien av PFO og setter seg inn i kravspesifikasjonene. Det kan bli en spennende utfordring for det nye styret i 2009. Det handler enkelt og greit om å få samlet troppene (les terapeutene).

Når MNGF terapeuter har tatt disse viktige skrittene på vei til en profesjonalisering, så blir den andre utfordringen å overholde kravene som er satt. Jeg tror at de fleste gestaltterapeuter hittil har forholdt seg til foreningens tidligere måteholdne kravendringer, men langt ifra alle har gjort det.

Det er i seg selv et faresignal, for kravene fra omgivelsene og forvaltningen er skjerpende og konsekvensene er større. Flere klagesaker, mer bokettersyn og ikke minst skal vi overholde dokumentasjonspplikten og resten av de etiske prinsippene vi hvert år signerer på at vi har lest. Har du for eksempel lest årets utgave av de etiske prinsippene?

Forening og partipolitikk i Norge

Historisk sett er nasjonen Norge basert på et politisk demokratisk mangfold der de forskjellige partiene representerer sin ideologi, og hver og en av oss kan bestemme hvilke politiske føringer vi vil ha i landet, dersom vi har stemme- eller uttalelsesrett.

Vi er 400 medlemmer i NGF – kun 30 av dere valgte å være med på å bestemme kravene som du må forholde deg til om du ønsker et momsfritak på din gestaltterapeutiske praksis. Du må være oppført i registeret over terapeuter i Brønnøysund. Du må være medlem i NGF der du skal forholde deg som terapeut til dokumentasjonsplikt og de andre kravene årsmøtene har satt.

Tillitserklæring eller uinteressert?

Styrene i NGF har nok lurt litt på hva det kommer av at ikke flere er engasjert, og at det er de samme terapeutene som engasjerer seg år etter år. Men jeg håper og antar at dere 370 gestaltterapeuter som har stemme- og uttalelsesrett, er komfortable med beslutningene som ble fattet på årsmøtet i februar på vegne av snaue 8 % av medlemsmassen. NGF er en forening for alle (alle er 100 %) og alle medlemmer bestemmer videre hva styret i NGF skal konsentrere seg om og jobbe med (92 % valgte ikke å være der). Nærmere et demokratisk diktatur skal man nok lete lenge etter...

Gjør din plikt, krev din rett

Nå er i hvert fall momsfritaket på plass, takket være Einar Gerhardsen sitt slagord – "gjør din plikt krev din rett". Som avtroppende leder kan jeg tillate meg selv å gi det nye styret og den nye lederen et nytt ord med på veien – "fortsett med budskapet gjør din plikt og krev din rett". For det kan jo være vanskelig å kreve sin rett så lenge man ikke gjør sin plikt skulle jeg tro. Og jeg vil også anta at det går begge veier...

Takk for flere flotte og minneverdige år som leder av NGF og alle de positive tilbakemeldingene jeg har fått. Og jeg vil ønske det nye styret og lederen riktig lykke til videre med å samle troppene.
Vi ses på neste årsmøte!

Glenn D Rolfsen

Utgiver Gestaltterapeuten:
Norsk Gestaltterapeut Forening, Postboks 3162, Elisenberg, 0208 Oslo
E-mail: styret@ngfo.no, www.ngfo.no, Telefon: 90 61 85 12

TEMA GESTALT I PRAKSIS

Fenomenet Eva Berg...

AV: SIW STENBRENDEN
FOTO: KRISTINE RØED

Etter selv å ha jobbet som gestaltterapeut i Vestfold noen år, kunne jeg ikke ha unngått å høre om Eva Berg fra småbyen Horten. Ikke bare fordi Vestfold er lite og oversiktlig, men mest fordi gestaltterapeut

Eva Berg er intet mindre enn et fenomen...

Gestaltterapeuten nr.1-2009

TEMA GESTALT I PRAKSIS

Fornøyde klienter

Via venner, både nære og bekjente, gjennom kolleger og fra flere andre, har jeg i årevis hørt om en gestaltterapeut fra Horten som heter Eva Berg. Hun har pirret min nysgjerrighet lenge. Fordi: Jeg har hørt at hun har masse å gjøre, at hun jobber fulle dager med klienter hele uka, at hun har ventelister, at folk kommer langveisfra for å gå i terapi hos henne, at hun blir brukt som veileder i det offentlige, at hun får henvist klienter fra en rekke leger og at hun har oppsiktsvekkende gode resultater blant andre med pasienter sendt fra bedriftshelsetjenesten.

Det som imidlertid har fascinert meg aller mest av det jeg har fått vite om Eva Berg, er at absolutt alle som jeg har hørt har vært hos henne sier det samme. At hun er en svært dyktig terapeut. At hun skjønner ting med en gang. At det bare blir enda mer interessant å gå hos henne etter som tiden går. Og at hun bidrar til varig endring. Virkelig. Og alle sier det samme!

Er det rart jeg var spent da jeg sprang opp trappene til Eva Bergs kontor for et par uker siden? Jeg hadde tenkt mye, men følte meg ikke forberedt. Hva er det med denne dama?

Varsom og konfronterende

Hun så faktisk ut omtrent som jeg hadde trodd, Eva Berg. Liten, nett, mild og med strålende øyne. Og samtidig; kraftfull, solid og med gnistrende blikk.

-Jeg er opptatt av polaritetene i meg selv, sier hun. Mye av det er varsomhet på den ene siden, og fasthet og konfrontasjon på den andre. I dette balansepunktet befinner jeg meg med klientene mine.
Er det dette som gjør henne så ettertraktet som terapeut, mon tro? Hva er det klientene får når de kommer til deg, undrer jeg.
-De får møte meg, svarer Eva Berg. Og det er også alt jeg har, smiler hun. Hun utdyper: Jeg vil ikke være en kopi av andres tanker og behandlingsmetoder. Jeg er meg selv, virkelig den jeg er. For meg er det viktig å finne mitt integrerte jeg som jeg møter klientene mine med. Når det er sagt, har jeg stor kjærlighet til gestalttanker og –teori. Det er en skatt som ligger i ryggmargen, som noe helt integrert.

Samtidig finnes det mange spennende terapiretninger i dag, og gestalt er ikke nødvendigvis det rette for alle. Selv detter jeg stadig innom det kognitive. Jeg tenker at det som forurenser meg aller mest er tankene mine. Derfor er det viktig for meg at jeg styrer tankene, og at ikke tankene styrer meg.

Mens Eva Berg snakker, blir jeg som intervjuer opptatt av å komme med gode spørsmål; jeg ønsker å spørre om det jeg virkelig lurer på. Jeg får kort og godt et behov for å være autentisk og ekte sammen med henne. Da jeg forteller henne om behovet mitt, smiler hun og sier at det blir hun glad for å høre. Omtrent på samme måte har jeg det som terapeut, sier hun. Det som er viktig for meg når jeg jobber, er at jeg er genuint nysgjerrig på klienten min.

-Jeg ville jobbe stille og varsomt, og så fikk resultatene komme etter...

Null markedsføring

Da Eva Berg startet opp terapeutpraksisen sin for snart 10 år siden, var lokalavisa raskt på pletten. De ville lage en sak om henne, men hun takket nei.

-Jeg ville jobbe stille og varsomt, og så fikk resultatene komme etter hvert. Dette var et klart valg fra min side, samtidig som det nok er en del av personligheten min å være sky og litt sær. Dessuten var jeg, etter seks års gestaltutdanning, lei av "fine ord" og begrepet markedsføring. Virkeligheten i terapirommet er så annerledes enn det folk reklamerer for i brosjyrer og på nettsteder. I terapirommet er det kun nakenhet og møte.

...Derfor er det viktig for meg at jeg styrer tankene, og at ikke tankene styrer meg

Siden oppstarten har Eva Berg aldri hatt behov for å markedsføre seg. Klientene har strømmet på, og hun har hatt fulle arbeidsdager bestandig. En av dem som har henvist mennesker med terapibehov til henne, er bedriftslege Jan Dørum i Rubicon Bedriftshelsetjeneste. Hans spesialfelt er stress og stressrelaterte plager og utmattelsesdepresjon, også kalt utbrenthet. Dørum og Eva Berg har samarbeidet i en årrekke, og han har henvist flere titalls pasienter til henne.

-Behandlingsopplegget mitt inkluderer oftest en eller flere samarbeidspartnere, og her er Eva Berg meget viktig og sentral. Hun er ikke bare et naturlig valg, men et førstevalg, sier Dørum, som først fikk kjennskap til gestaltterapeuten gjennom fornøyde pasienter som gikk til henne. Slik begynte bedriftslegen forsiktig å henvise flere og flere pasienter til henne, også svært ressurssterke og høyt utdannede ledere og arbeidstakere som visste å stille krav til behandlerne sine.

-Samtlige kom tilbake og fortalte om meget vellykkede terapiforløp, intenst i oppstarten, gjerne to ganger ukentlig, hvor de virkelig gjorde fremskritt og kom en vei. Terapien er ikke et "stunt", men en prosess som bare fortsetter og som bidrar til at klientene opplever økt mestring og kontroll over egen livssituasjon. Jeg tror den enkelte opplever at hun tar poenget med en gang og at hun går rett til kjernen i det aktuelle menneskets liv.

For meg er Eva Berg en veldig viktig aktør i prosessen med å få arbeidstakere tilbake i jobb etter sykemelding, og hun bidrar også betydelig i forhold til å beholde folk i jobb, konkluderer Dørum.

Ser skjønnheten i menneskene

Tilbake på kontoret til Eva Berg spør jeg henne om hva alle disse årene med alle disse forskjellige klientene har gjort med henne som menneske.

-Det er ett ord som dukker opp i meg når du spør, og det er ordet "skjønnhet". Jeg ser så mye skjønnhet i livet og i mennesker. Dette har gjort meg rausere, også i mitt eget privatliv. Når folk rundt meg kritiserer andre mennesker, blir jeg totalt uinteressert. Jeg ser nemlig så mye skjønnhet, og for meg er mennesker som snøfnugg – ikke to er like! Slik blir også jobben som terapeut vanskeligere og vanskeligere. Her er ingen automatikk, og jo mer erfaring jeg får, jo mer forstår jeg at jeg ikke forstår. Alt er så komplekst. Jeg opplever jobben min som et forskningsarbeid på det som foregår i feltet mellom meg og klientene mine. Ja, hele livet blir en forskningsarena hvor jeg utvikler meg hele tiden. Det blir mindre og mindre eksperimenter og teknikker, og mer og mer skrelles bort og blir nakent.

Jeg ser så mye skjønnhet i livet og i mennesker

På spørsmål om hun ikke blir sliten av den krevende jobben sin, svarer Eva Berg med hoderysting.

-Nei, jeg blir ikke sliten, smiler hun. Jeg henter meg inn igjen gjennom sansene mine. Jeg kan rusle rundt her inne på kontoret og se på ting. Virkelig se! Eller jeg kan gå de fem minuttene hjem, mens jeg ser, lytter, lukter omgivelsene rundt meg. På den måten forlater jeg en arena, og blir frisk og klar til neste arena.

-Og så samler jeg på opplevelser, fortsetter hun. Jeg ser det store i det små- mikro makro- det er flest hverdager, men jeg liker også godt å reise. Bare det er en krakk der... Og så har jeg èn god venn, og det er mannen min. Han er komponist og heldigvis like glad i å oppleve som jeg er.

Mens Eva Berg snakker, blir jeg oppmerksom på stemningen i meg og rundt meg. Hun inspirerer meg. Jeg får lyst til å se skjønnheten i menneskene rundt meg, og også i meg selv. Jeg får lyst til å gå ut i verden og se de små tingene som virkelig er store. Jeg blir inspirert til å være mer meg og til å bruke meg selv enda mer aktivt i terapeutjobben min. Dette forteller jeg henne.

Hun smiler: Jeg tror jammen du har vært i prosess mens du har vært her, jeg.

Det har Eva Berg selvfølgelig helt rett i, og jeg har i løpet av intervjuet fått et tydeligere svar på hva det er som gjør henne til den gode terapeuten hun er...

Dørum og Eva Berg har samarbeidet i en årrekke:

"For meg er Eva Berg en veldig viktig aktør i prosessen med å få arbeidstakere tilbake i jobb etter sykemelding, og hun bidrar også betydelig i forhold til å beholde folk i jobb", konkluderer bedriftslege Jan Dørum i Rubikon Bedriftshelsetjeneste.

KRISTIN BORGE
STYREMEDLEM I NGF

SISTE NYTT FRA STYRET

Forbered dere på: NGFs 20 års jubileum 2009...

Merverdiavgift og registreringsordningen

Som kanskje de fleste av medlemmene nå vet er status fra 1.januar 2009 følgende: Alle praktiserende MNGF slipper å betale momsavgift!

Det betyr også at praktiserende MNGF i 2009 må være registrert i Brønnøysundregisteret for alternative utøvere. Dette er nemlig kravet som stilles til MVA fritaket. Det er per d.d. registrert 122 praktiserende gestaltterapeuter i Brønnøysundregisteret. Det vil si at det fortsatt er praktiserende terapeuter som ikke er registrert i registeret. Det anbefales at de registrerer seg så snart som mulig. Da registreringen også er knyttet til forsikringsordningen NGF tilbyr praktiserende medlemmer.

VEDTAK OM PROFESJONELL FAGLIG OPPDATERING (PFO) FOR PRAKTISERENDE GESTALTTERAPEUTER MNGF:

Vedtak på årsmøte 2009: Det ble vedtatt en tilnæring om økt krav til veiledning for praktiserende gestaltterapeuter MNGF på årsmøtet 27. februar 2009. Av de 33 stemmeberettigede stemte 26 medlemmer for en slik tilnærmig. Kun en stemte i mot dette forslaget. Det ble vedtatt at det skal gjennomføres en prøveordning i 2009 som skal evalueres til neste årsmøte i 2010.

BAKGRUNN FOR ORDNINGEN:

Ordningen bygger på European Association of Psychotherapy (EAP) sin ordning som heter Continuing Professional Development (CPD). Den er tenkt som et minimumskrav for å kvalitetssikre praktiserende medlemmer i EAP. Det vurderes om denne eller tilsvarende kravordning skal stilles til medlemmer i European Association for Gestalt Therapy (EAGT). Ordningen samsvarer også med European Certificate of Psychotherapy (ECP) som benyttes av EAP. Norsk Forening for Psykoterapi (NFP) vurderer også denne tilnærmingen. Samt at den også er i tråd med anbefalinger fra SABORG.

INNHOLD I DENNE ORDNINGEN:

Ordningen skal sørge for kvalitetssikring av medlemmene ved tilegnelse av fagkunnskap, veiledning og på annen måte aktiv tilegnelse av psykoterapi. Følgende punkter dekker krav til Profesjonell Faglig Oppdatering (PFO):

- Videregående eller tilleggsutdannelse i profesjonell psykoterapi utdannelse/kurs
- Profesjonell veiledning for psykoterapi praksis/klinisk/gruppearbeid og like manns veiledning.
- Psykoterapi konferanse/symposium deltagelse
- Profesjonell aktivitet med psykoterapi (bli valgt i styre eller komité og møtedel tagelse.)
- Deltagelse i ekstra psykoterapeutisk trening som veileder/lærer/foredrags holder eller forsker.

I følge EAPs ordning skal alle praktiserende terapeuter ha minimum 300 timer i løpet av 6 år, fra ovenfor nevnte punkter. Dvs. i snitt 50 timer pr. år. Terapeuten kan ikke ha mer enn 75 timer fra hver kategori. Alle timer regnes om til 45 minutter.

INNHOLD I NGF SIN PRØVEORDNING:

Årsmøtet gav sin tilslutning til en prøveordning der det fra 01.01.09 til 31.12.09 skal stilles et minimums krav på 30 timer.

Av disse skal 10 timer være gestaltterapeutisk veiledning. De resterende 20 timene samles fra de ovenfor nevnte punktene. NGF ønsker med dette å starte en prosess og evaluere dette til neste årsmøte.

Spørsmål og tilbakemeldinger fra medlemmene kan sendes på e-post til styret. Det er på nytt nødvendig å minne om at dette er en prøveordning. Nettopp for å vurdere om kravet kan tilpasses norske forhold. Mulige argumenter for en slik PFO ordning, i tillegg til kvalitetssikring av praktiserende MNGF, kan være at praktiserende terapeuter ikke trenger å "innrapportere" hver år men isteden hvert femte eller sjette år.

En annen fordel kan være valgmulighetene punktene gir til å sikre seg faglig oppdateringer og veiledning på ulike måter. Se punktene over.

Har du spørsmål eller kommentarer, send en e-post til: styret@ngfo.no

KUMENTASJONSPLIKT:

Husk vedtak om dokumentasjonsplikt fra NGFs årsmøte i 2008:
Enhver gestaltterapeut MNGF plikter å føre dokumentasjon av sitt arbeid med klienter.

OPPTEGNELSEN SKAL MINIMUM INNEHOLDE:

- Navn, fødselsdato og adresse
- Angivelse av det som ligger til grunn for henvendelsen
- Tidspunkt for første gangs kontakt og for videre terapeutisk kontakt med klienten.

Opplysningene skal holdes nedlåst og skal oppbevares minimum i 5 år.

Jeg takker med dette for meg og gir plass til svært dyktige påtroppende og sittende styremedlemmer.

Vennlig hilsen

Kristin Borge
Avtroppende styremedlem i NGF

Om noen av våre medlemmer ønsker ytterlige informasjon om hvordan vi jobber, prosessen videre, andre spørsmål eller har bidrag, så send gjerne en e-post til styret@ngfo.no
Se også NGF sin web www.ngfo.no
Send gjerne inn artikler, om gestalt i media, til styret.

Her ser du det nye styret. Fra venstre står: Liv Åse Espeland (nestleder), Urd Vikøren (fag- og kursansvarlig), Irene Lind-Simonsen (vara), Bjørg Hagevang (økonomiansvarlig), Ida Wadel (leder) og Gunaketu Kjønstad (markedsansvarlig). Vigdis Kraft (vara) var ikke tilstede.

TEMA VEILEDNING

Så kloke vi blir sammen!

REPORTASJE: SIW STENBRENDEN

Hva er det som får en gestaltterapeut i mammapermisjon til å pakke seg selv og babyen inn i bilen en kald vintermorgen, kjøre fra Gjøvik til Oslo, sitte seks timer i en lenestol, for så å pakke seg ut i bilen for nye timer bak rattet.

Gestaltterapeuten nr.1-2009

Jo, grunnen er at Hege Heimdal Karsrud er med i en drøm av en veiledningsgruppe. Det er samtlige 6 deltakere enige om.

Som kjent må alle gestaltterapeuter som er medlem av Norsk Gestaltterapeut Forening, og som dermed har en forsikringsavtale gjennom foreningen, gå til jevnlig veiledning. Fra utdanningen er vi vant med å gå i veiledningsgruppe ledet av en utdannet veileder. De som praktiserer som gestaltterapeuter, fortsetter gjerne i veiledningsgruppe etterpå. Noen går også i individuell veiledning. I fjor bestemte Årsmøtet til NGF at gestaltterapeuter også kan veilede hverandre, i såkalt kollegaveiledning. Dette blir nå betraktet som likeverdig med veiledning hos godkjent og utdannet veileder. Veiledningsgruppen til Hege Heimdal Karsrud fra Gjøvik er en slik gruppe.

Håndplukket hverandre

-Egentlig er vi 3 "par", forteller en av de andre i gruppen, Hanne Kirsebom Pettersen. Ida (Wadel) og jeg har kjent hverandre lenge, og etter endt videreutdanning ved Norsk Gestaltinstitutt, var vi på jakt etter flere som kunne tenke seg å danne en veiledningsgruppe sammen med oss. Så gikk vi rett og slett ut og håndplukket de andre.

-Gjett om jeg ble høy og mørk da jeg ble headhuntet til gruppa, smiler Margareth Svendsen, som i sin tur anbefalte Bodil Fagerheim for de andre. Bodil ble med, og det ble også Line Brekke og nevnte Hege fra Gjøvik. Disse to hadde også dannet et "par" gjennom videreutdanningen.

Gruppen møtes månedlig, hjemme hos en av dem og de setter av 6 hele timer sammen.

-Jeg satte det som en forutsetning siden jeg kjører så langt for å møte de andre, forteller Hege.

Veiledningsgruppen hadde et felles behov helt fra starten av, nemlig å fokusere på gestaltteori sammen. Gjengen blir enige om tema og tekster de skal lese til hver gang, for så å gå gjennom teorien sammen når de møtes. Gruppen tar utgangspunkt i teorien når de bringer inn klienter i veiledningen. På den måten understrekes teorien med eksempler fra de ulike deltakernes gestaltpraksiser.

På spørsmål om hva denne veiledningsgruppen betyr for hver enkelt, er Bodil først ute:
-For meg er det mye mer motiverende å lese gestaltteori når jeg har noen å diskutere med. Gjennom arbeidet i gruppa får jeg en dypere forståelse av teorien og når vi samtidig kobler den til konkrete eksempler i veiledningen, blir den også enklere å anvende i praktisk klientarbeid.

Hanne fortsetter:

-For meg er det å være med i denne gruppen faglig engasjerende. Jeg får gode innspill til praksisen min, og jeg kjenner at teorien blir mer integrert. På grunnutdanningen i gestaltterapi slukte jeg nok mer når det gjaldt teori.

Også for Margareth betyr veiledningsgruppen mye:

-Denne gruppen gir meg muligheten til å fordype meg teoretisk, noe som blir en naturlig videreføring av videreutdanningen. Jeg ser faktisk på denne veiledningsgruppen som trinn 3 av min gestaltutdanning, etter grunn- og videreutdanningen på NGI. I tillegg er det godt å lufte både frustrasjoner og høydepunkter fra mitt daglige virke som gestaltterapeut.

Ida opplevde noe som fortsatt kjennetegner gruppen, allerede etter første gang de møttes; følelsen av at de blir så kloke sammen.

-Alle legger merke til ulike ting av det vi leser i gestaltteorien, og til sammen klarer vi å lande en forståelse av stoffet. Selv oppdager jeg stadig nytt, og mens vi snakker teori, dukker klienter opp og vi kan koble dette sammen.
Line bruker veiledningsgruppen til noe hun er veldig opptatt av, nemlig hvordan hun kan kombinere gestalt med resten av livet.

-Jeg er først og fremst eksistensialist, sier hun. Deretter er jeg gestaltterapeut. For meg blir det viktig å finne ut hva som er gestalt og hva som ikke er det. Og hva jeg vil ha, og hva jeg ikke vil ha av det vi diskuterer. Jeg forsøker å integrere gestalt også som leder i jobben min, som mamma og som venn, og til den prosessen kan jeg få hjelp i veiledningsgruppen.

For Hege har gruppen noe med energi å gjøre. Hun forteller her med egne ord:

Min veiledningsgruppe

AV HEGE KARLSRUD

Tenk at vi virkelig får det til. 6 veldig forskjellige damer tygger, smaker, spytter og svelger gestaltteori, i 6 effektive timer. Hadde det ikke vært for at vi alle er gestaltterapeuter, ville dette bare høres primitivt og litt ekkelt ut. Men billedlig kan jeg nesten se polariteter, kontaktformer, selv-organisering og eksistensialisme kastes mellom oss, fordi vi er så sultne på teoriens finurlige vendinger. Ja, vi er mye i hodet, og vi nyter det.

Da siste samling på instituttet nærmet seg for meg, etter fire år på grunnutdanning, tenkte jeg at jeg alltids kunne ta etterutdannelsen om det ble for ensformig og ensomt å jobbe alene som gestaltterapeut. Og det ble det fort. Når jeg bare gikk i gruppe hos en veileder, manglet vi tiden til å gå i dybden på teoretiske emner som dukket opp. Det var ikke nok for meg, så jeg valgte å starte på videreutdannelsen etter to år.

I møtet med lærere fra andre utdanningsinstitusjoner oppdaget jeg mange introjekter jeg ikke var klar over. Det var først nå jeg virkelig turte tygge høyt på det jeg hadde lært i grunnutdannelsen. Sunn skepsis ble byttet ut med tro på egen

Fortsetter side 12

Fortsetter fra side 11

erfaring. Og når våren kom atter en gang og slutten på studiet nærmet seg, ville jeg ha mer. Det kan høres ut som om jeg har vanskelig for å avslutte, men jeg vil heller si jeg har liten lyst til å stoppe den bølgende bevegelsen og fremdriften jeg opplever når jeg treffer skjæringspunktet mellom teori og praksis.

Det er en stund siden vi satt på krakkene i lekeparken bak NGI og utvekslet våre forventninger, ønsker og drømmer for en kollegaveiledningsgruppe. Når alle tankene var lagt fram, kunne vi begynne å forme en ramme som ivaretok flest mulig ønsker. Jo flere ønsker vi dekket, jo større var sjansen for at alle ville prioritere og satse på dette. Og det ble en forutsetning for at vi ville gå videre, at alle gjorde sitt ytterste for å komme hver gang og at vi jobbet med temaene mellom samlingene. Vi valgte 6 timer en gang i måneden, på rundgang hjemme hos hverandre. Og vi satte opp datoer et halvt år fram i tid. Det var også et poeng å synliggjøre viktigheten av å si fra i god tid i forveien om man ikke kunne komme, så ingen satte av en hel dag og møtte opp til en mindre gruppe enn forventet.

Dette la grunnen for en stødig veiledningsgruppe som alle prioriterer fordi vi vet hva vi kommer til. Vi tror i alle fall at vi vet det. For en dag med fokus på konfluens kan fort handle om introjekter og projeksjoner. Og noen ganger er det nesten bare teori, mot for masse veiledningsbehov neste samling. Veiledningene våre er ledige og bevegelige, og det lar seg gjøre fordi vi laget en klar ramme å bevege oss innenfor.

Vi starter med en runde der vi melder veiledningsbehov og eventuelt tar opp ting som vi tar med oss fra forrige samling. Vi har en enighet om at vi har med veiledningsbehov og at vi skal fordype oss i teorien som dukker opp eller emner vi er spesielt opptatt av. Vi tipser hverandre om faglitteratur vi kommer over på emnene og mailer hverandre mellom samlingene. Vi har også snakket om å gå til forskjellige veiledere sammen av og til. For eksempel velge veiledere som vi vet kan mye om et emne vi ikke kommer videre i.

Kollegaveiledningen gjør det mulig for meg som bor litt ut på bygda å opparbeide meg nære medarbeidere. Vi skaper et miljø, en kontinuitet og nære relasjoner, som gir inspirasjon, støtte og trygghet. Nå kan jeg lettere bare ta en telefon om jeg trenger en liten korrigering eller støtte i hverdagen. Eller sende en mail for å dele gleden over å ha oppdaget en ny forståelse. Det gir meg et nettverk og en kvalitetssikring som tar bort mye av ensomheten i det å være alene som terapeut.

De gangene vi har vært samlet på kollegaveiledning, har jeg tatt meg selv i å tenke: "Vi får det til, tenk at vi får det til". Jeg kan kjenne hjertet slå et ekstra slag, jeg blir varm i hendene og jeg kjenner noe jeg vil kalle tilfreds lykke. Mine nære kolleger gestikulerer engasjert, det klirrer i kaffekopper og jeg hører " Ja, men....ja, men...". Litt babybabbel fra gulvet setter damene i bakgrunnen et øyeblikk. Med datteren på armen snur jeg meg og kikker på dem igjen, og tenker: "Gestalt er ikke bare et fag, det er en måte å være på".

Artikkelen til høyre er skrevet av
Rolf Aspestrand,
Master i folkehelsevitenskap
Psykoterapeut/veileder, MNGF, NFP.

Kronikkforfatterens akademiske bakgrunn:
Master i folkehelsevitenskap (M.P.H), Boston University, USA.
Master i Kommunikasjon (M.Sc.) Boston University, USA.
Siviløkonom, University of San Francisco, USA.

Psykoterapeutisk utdanning fra Institutt for Psykoterapi i København, (2 år)
Psykoterapeutisk utdanning ved Gestalt Høgskolen i Oslo, MNGF. (4 år)

Medlem av Norsk og Europeisk Forbund for Psykoterapi (NFP og EAP)
Medlem av Norsk Gestalt Forening (MNGF)

Yrkeserfaring:
Leder av privat gruppepraksis: Aspestrand – psykoterapi & veiledning.
Har ved siden av egen praksis vært engasjert som prosjektleder for kvalitetssikring av Helseutvalgets samtale- og veiledningstilbud. Miljøterapeutisk erfaring fra behandlingsteam i Boenheten (et privat barnevernstiltak i Oslo), Regional avdeling for spiseforstyrrelser (RASP) ved Ullevål universitetssykehus, sikkerhetsavdelingen ved Blakstad sykehus i Asker.
Ti års yrkeserfaring fra FN-systemet bl.a. som nordisk informasjonssjef og visedirektør for UNDP (FNs utviklingsprogram).

Å stilles til ansvar for et tilgjengelig psykisk helsetilbud.

Norge bruker mest i verden på helse, men får ikke mest helse igjen for hver krone.
Hvorfor stilles det ikke krav til tverrfaglig samhandling og samsvar mellom ressursbruk og helsegevinst?

01.03.2009, Kronikk Dagsavisen

Mange opplever køer for å komme til psykolog eller psykiater, med stor risiko for å bli avvist. Er du alvorlig syk eller står hardt på kan du få god hjelp. Langt vanskeligere er det for de som sliter med psykiske problemer som oppleves vanskelig for den enkelte, men som helsevesenet ikke vurderer som alvorlige nok til å falle inn under 'retten til prioritert helsehjelp'. Det gjelder for eksempel moderate tilfeller av angst og depresjon, eller mennesker som opplever utbrenthet eller alvorlige livshendelser. Tilstander som kan utløse langvarig sykemelding med fare for forverring dersom personen ikke får adekvat behandling i tide. Frustrasjonen over manglende tilgjengelighet av psykoterapeutisk hjelp er grundig beskrevet i avisene de siste månedene, med særlig fokus på økt pågang og manglende ressurser.

Men det er ikke pågang og ressursmangel alene som er årsak til problemet. Norge bruker mest i verden på helse, men får ikke mest helse igjen for hver krone. Det skyldes dagens organisering, prioritering og arbeidsfordeling innen det offentlige psykiske helsetilbudet.

Et eksempel: I dag bruker vi betydelige helseressurser på en ordning med private avtalespesialister uten krav til pasientgjennomstrømning eller prioritering. En psykiater eller psykologspesialist har i prinsippet mulighet til fritt å velge inn 5 til 10 pasienter, som verken må ha en alvorlig psykisk lidelse eller være sykmeldt for å motta behandling. Likevel kan pasienten gå i behandling to til fire ganger i uken i 5 til 7 år. Samtidig stilles det ingen krav om behandlingen gir en helsegevinst som står i samsvar med bruken av offentlige helsekroner.

Noen vil kunne profitere på behandling som går over flere år, men fra et folkehelsepersepektiv representerer dagens ordning en meget problematisk skjevfordeling av helseressursene. Dette er ikke kritikk av psykologspesialister eller psykiatere, men kritikk av systemets manglende krav til ulike faggrupper om å bidra til reduksjon av helsekøen.

De privatpraktiserende avtalespesialistene består i dag utelukkende av psykologspesialister og psykiatere. Mange får god behandling, men tilbudet er langt fra tilstrekkelig tilgjengelig. Køene kan tyde på at dagens system ikke godt nok evner å differensiere mellom ulike behov og ulik tilnærming. Det finnes mange mennesker som har behov for psykoterapeutisk behandling, men som ikke nødvendigvis behøver å få dette fra en psykiater eller en psykologspesialist.

En rekke psykoterapeutiske retninger har lang forskningstradisjon bak seg. Dette gjelder atferdsterapi/kognitiv atferdsterapi, psykoanalytisk/psykodynamisk psykoterapi og klientsentrert samtaleterapi, herunder gestaltterapi og systemorientert familieterapi. Sammenligner vi disse, viser forskning at det som i signifikant grad skaper et positivt behandlingsforløp er forholdet mellom terapeut og klient – altså relasjonen mellom behandler og klient – og ikke metodene som anvendes. Disse forskningsresultatene må få konsekvenser for det offentlige helsetilbudet. Det forteller oss at flere psykoterapeutiske retninger i langt større grad kan benyttes i behandlingen av ulike pasientgrupper og oppnå gode resultater.

Det finnes 420 praktiserende psykoterapeuter i Norge som er medlem av Norsk Forbund for Psykoterapi (NFP) og European Association of Psychotherapy (EAP). 300 av disse arbeider ut fra et gestaltteoretisk grunnlag. Som faggruppe er disse underlagt meget strenge kvalitetssikringskrav mht veiledning, egenterapi, faglig oppdatering og undervisning (på høgskole- og universitetsnivå). Det er opprettet en faglig klageinstans for klienter og en egen forsikringsordning.

På tross av kvalitetssikringskravene er disse psykoterapeutene ikke offentlig godkjente. Det vil si vi ikke inkluderes i det tilbudet det offentlige gir. Samtidig er det nettopp vi som i dag tar imot en rekke av de pasientene som har ringt psykolog og ikke fått svar. Det er bl.a. vi som tar imot de som har skrevet brev til 30 ulike avtalespesialister og fått avslag eller ikke fått svar overhode.

Vi skal fortsette å ta imot de pasientene det er faglig forsvarlig for oss å ta imot. Vi skal ta vår del av ansvaret for dem som trenger psykoterapeutisk støtte for å vende tilbake til sine liv og sitt arbeid. Mange av oss kan allerede vise til et langt og velfungerende samarbeid med fastleger, NAV og DPS. Men samarbeidet skjer utenfor den formelle helsestrukturen, og er derfor utilstrekkelig dokumentert. Dette er med på å undergrave kvalitetssikringen av tilbudet til de som ikke når fram til de offentlig godkjente avtalespesialistene. Samtidig hindrer det oss i å frambringe adekvat forskning som bekrefter eller avkrefter gevinst av slikt samarbeid.

Behovet for en bredere tilnærming til psykiatrien er nylig beskrevet av psykiater Dag Coucheron som etterlyser samhandling mellom humanistisk- og naturvitenskaplig metode. Psykiater Finn Skårderud beskrev nylig hvordan begrepet Mentalisering rommer en rekke fagtradisjoner som hjelper oss å integrere erfaringer fra psykoanalyse, psykoterapi og hjernevitenskapen. Utover å gi rom for en mer kompleks forståelse av mennesket, kan denne type begreper gjøre det lettere for ulike faggrupper å forstå hverandre og supplere hverandre.

Dette krever nyorientering og nyorganisering. Jeg oppfordrer helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen til å innføre en prøveordning der avtalespesialister også vurderes ut fra evne til hensiktsmessig samhandling med ulike faggrupper (psykiater, psykolog, psykoterapeut og andre), som optimaliserer samsvaret mellom helsegevinsten for ulike pasientgrupper i ulike behandlingsfaser, og samfunnsøkonomisk effektivitet. Innfør prøveording med refusjon for flere psykoterapeutiske retninger og bevilg forskningsmidler for å dokumentere mulig gevinst av denne type samhandling.

Jeg håper å høre et 'Yes, we can!' så vi sammen kan arbeide for et tilgjengelig psykisk helsetilbud som tåler kompleksiteten og mangfoldet i befolkningen, og derfor etterstreber kompleksitet og mangfold i behandlingstilbudet.

TEMA ETIKK

Klagesaker, et gode eller onde?

ADA E. HAUGERUD LOFSTAD
FOR NORSK GESTALTTERAPEUT FORENING – FAGLIG ETISK RÅD

Hjertet banker og jeg kjenner svetten i håndflatene. Pokker! En stor, brun konvolutt ligger på pulten min. Jeg kjenner ikke igjen håndskriften.

Hva er dette? Kan det være... en klage? Er virkelig jeg neste terapeut ut? Herregud, hva skal jeg gjøre? Hva står det? Hvem er den fra? Jeg skal ha en ny klient om fem minutter, skal jeg åpne konvolutten og sjekke hva det er inni? Tenk om det er en klage!! Tenk om noen av mine klienter har sendt en klage på meg, og så får jeg kopi av klagen og brev med orientering om saksgang fra styret og... Ikke rart det er behov for en stor konvolutt!

Nei, jeg kan ikke åpne den nå. Da får jeg sikkert ikke til å konsentrere meg den neste timen. Men, jeg har da ingen klienter nå som kan klage på meg – eller har jeg det? Jeg har jo hatt noen heftige møter, men det er lenge siden nå. Kanskje en gammel sak er vekket til live, noe uavsluttet som ikke var bra håndtert av meg? Hvilken sak kan det være?

Nei, da, det er sikkert ikke noe galt - er jeg i ferd med å bli helt paranoid, eller? Skal dette være konsekvensen av å være medlem av Faglig Etisk Råd og behandle klagesaker? Tåler jeg ikke det heller, nå da? Det er sikkert ikke noe farlig i den store, brune konvolutten, og sikkert ikke noe viktig!? Sikkert ikke... Jo, jeg må jo åpne den! Nå får jeg ikke konsentrert meg uansett. Jeg trekker pusten. Ok.

Jeg åpner. Gløtter inn i konvolutten. Puh! Bare noen helt ufarlige sakspapirer. Reddet – denne gangen!

Det var omtrent slik jeg opplevde dette en dag i mai i fjor, og jeg antar at mine følelser og virvar av tanker bare er en brøkdel av hvordan det kan oppleves når klagen er et faktum.

I vår praksis som gestaltterapeuter vil vi være utsatt for klager fra klienter eller kolleger. Hvert år mottar styret to – tre klagesaker til vurdering og eventuell behandling, og styret forventer at antallet øker.

Kanskje en gammel sak er vekket til live, noe uavsluttet som ikke var bra håndtert av meg?

Både for den som har behov for å fremme en klage, og for den påklagede vil dette være en svært ubehagelig opplevelse. For oss som er utøvende terapeuter vil det være en ekstra belastning at noen klager på jobben vi gjør og at kolleger skal behandle klagesakene. Andre skal vurdere om arbeidet vi har gjort er godt nok, eller om forholdet som er påklaget er brudd på det gjeldende regel- og lovverk. Nedenfor skal jeg dele med dere noen av de erfaringer vi i Faglig Etisk Råd (FER) har gjort oss hva gjelder klagesaker.

Klienter eller kollegers mulighet til å sende inn klager på et medlem av NGF

I NGFs vedtekter og Etiske prinsipper er det nedfelt bestemmelser som regulerer klagesaker.
Vedtektenes punkt 4.4, Etiske prinsipper, sier følgende:
"Medlemmer i NGF er forpliktet til å utøve sin terapeutiske virksomhet i samsvar med "Etiske prinsipper for gestaltterapeuter tilsluttet NGF". Medlemmer forplikter seg til å gi opplysninger til klienten om terapiformen, klageretten og til å behandle helse- og personopplysninger om klienten på en forsvarlig måte. Brudd på disse prinsippene er grunnlag for disiplinære følger for terapeuten. "

Våre Etiske prinsipper, punkt 4, Forholdet til klienten sier blant annet dette:
"Gestaltterapeuten behandler klienten med respekt og omtanke. Dette gjelder blant annet i forhold til klientens livssyn, ivaretakelse av vedkommendes integritet og selvbestemmelsesrett.

Gestaltterapeuten lager en klar avtale med sin klient (sted og klokkeslett, timepris, avbestilling, ferier). Terapeuten redegjør også for sin taushetsplikt og dokumentasjonspraksis, samt klienters klagerett over behandlers yrkesfaglige adferd, herunder redegjørelse for prosedyre for eventuell klage, jfr. NGFs vedtekter §9 d-f.

Gestaltterapeuten har et personlig ansvar for hva hun/han sier og gjør under en behandling."

Behandlingsprosess

Vedtektenes punkt 9.4, Klagesaker – saksbehandling, gir retningslinjer for saksgangen. Saksgangen er omfattende, og består av vurdering av saken i styret – skal saken behandles eller avvises? –, mulighet for megling i regi av Meglerutvalget og eventuelt behandling i Faglig etisk råd dersom eventuell megling ikke fører frem eller en eller begge parter nekter meglingsmøte. Når saken kommer så langt som til FER, gir klager og påklagede sine redegjørelser for det forholdet som er påklaget, og partene får også anledning til å gi sine skriftlige kommentarer til redegjørelsene før FER behandler selve klagen. Denne prosessen tar som oftest lang tid å fullføre slik regelverket er nå, hvilket også er en belastning for dem som er involvert.

Når FER har all tilgjengelig dokumentasjon fra partene på plass, trer vi sammen og behandler saken. Vi gir vår uttalelse og anbefalning til styret, som deretter treffer sin beslutning i saken. Styret kontakter så partene og gir sin konklusjon. Avgjørelsen kan ankes, enten på grunnlag av at korrekt prosedyre ikke blir fulgt, eller at resultatet av klagebehandlingen er åpenbart urimelig i forhold til det klagen gjelder.

For styret, Meglerutvalget og FER er det flere hensyn å ta. Først og fremst vil vi ivareta klager og påklagede så godt det lar seg gjøre i form av personlig kontakt pr. telefon eller møte i tillegg til skriftlig korrespondanse. Det blir også viktig å følge saksgangen slik regelverket tilsier, ettersom dette er et pålegg fra foreningens høyeste organ, årsmøtet, om hvordan slike saker skal behandles, samtidig som det er slik de involverte parter forventer at saker skal behandles. I disse sakene blir vi altså også nødt til å være formelle, og det blir viktig å ikke utsette oss eller partene for saksbehandlingsfeil.

vi ønsker å støtte våre medlemmer på en hensiktsmessig måte

Et gode eller onde?

Retten til å klage på en terapeuts virksomhet eller handlinger er opprettet for å kunne fange opp praksis som utøves på en ikke tilfredsstillende måte, og/eller belyse komplikasjoner ved virksomheten vår som trenger oppmerksomhet og tiltak.

I utgangspunktet er det lett å tenke at dette er et gode for klager og et onde for påklagede. Bildet er litt mer nyansert enn det. Klienten/klager har her en mulighet for å bli både sett og hørt og får utløp for den belastningen han eller hun har opplevd. Saken blir vurdert av eksterne, og styrets eventuelle bemerkninger, anbefalinger eller forføyninger overfor påklagede blir tilkjennegjort overfor partene. Noen ganger er det viktigste for klager å få klage – få skrevet ut sin frustrasjon, bli hørt. Andre ganger er det viktig for klager å tilkjennegi sine anmodninger overfor styret, og hvis klager ikke får medhold, kan dette oppleves som vondt og frustrerende for klager.

For påklagede er en klage fryktelig belastende. Likevel vet vi at en slik sak gir mulighet for økt oppmerksomhet og bevissthet på egen rolle og ansvar, og i flere tilfeller ser vi at man velger å endre adferd, ettersom man er blitt oppmerksom på at tidligere adferd kan virke støtende på enkelte mennesker. I andre tilfeller finner verken FER eller styret at forholdet gir grunn til særlige anbefalinger eller "organisatoriske forføyninger" overfor påklagede, da det som har oppstått mer anses å være et fenomen i feltet mellom klient og terapeut enn uriktig adferd. Imidlertid er det viktig at klageadgangen gir en mulighet for styret til å ekskludere terapeuter som faktisk bryter de etiske prinsipper og vedtektene ved særlig uønsket adferd. For foreningen og for den eller de som har vært utsatt for særlig uønsket adferd, er det absolutt et gode at vi har denne klagemuligheten.

Skulle det være du som er "neste mann ut", vil jeg gi deg et råd: Søk informasjon om saken hos styret eller FER (hvis FER er involvert). Du er medlem av foreningen vår, og vi ønsker å støtte våre medlemmer på en hensiktsmessig måte. For de fleste av oss blir det viktig å vite. Vite hva som vil skje under behandlingen og hva som kan bli konsekvensene. Jeg vil også anbefale deg å gå i ekstra veiledning eller terapi, slik at du har noen å dele dette med og kanskje får hjelp til å sette saken i perspektiv.

Ikke gå alene med dette med mindre det er den formen som passer deg aller best.

Sylvia Fleming Crocker, Ph.D.
Gestalt Therapist / Counselor / Trainer

TEMA WORKSHOP

Revisiting Phenomenology in Husserl and in the Methods of Gestalt Therapy

REPORTASJE: KRISTIN BORGE
AVTROPPENDE STYREMEDLEM I NGF

Hele veien fra Laramie, Wyoming i USA, med et stopp i London for å holde en workshop der, kom Sylvia Fleming Crocker, Ph.D til Oslo i februar.

Jeg visste nok ikke helt hva jeg kunne vente meg, men antok at foreningens gjest kanskje ønsket å hvile litt da hun ankom hotellet sitt. Men der tok jeg feil. Det ble heller ikke et kort måltid hvor vår gjest ville trekke seg tilbake. Hun orket mye mer enn det. Dermed fikk jeg på vegne av styret anledning til å høre mye mer om hennes teori om Hurssels fenomenologi satt opp ned. Dette er noe av det som også ville vise seg å gå igjen på Sylvias workshop. Hun hadde en "drive" og utholdenhet som jeg antar mange kunne ønske seg.

Under workshopen tok Sylvia blant annet utgangspunkt i sin artikkel som kommer ut i British Gestalt Journal til våren; "Revisiting Phenomenology in Husserl and in the Methods of Gestalt Therapy". Sylvia hadde også mye oppmerksomhet rettet mot klientens potensiale for kontakt her og nå. Ved å oppnå denne kontakten med klienten, viste Sylvia hvordan hun arbeider med klienter for å frembringe grunnleggende endringer i deres liv. Deltagerne fikk dermed oppleve hennes måte, eller stil, å arbeide på. Dette ble blant annet gjort ved arbeid med drømmer. Her fortalte klienten (deltager i gruppen) om sin drøm. Sylvia tok hyppig i bruk de andre deltagerne i gruppen, som skulle rollespille personer eller ting i klientens drøm.

Rollene ble etter hvert mange og mye kunne skje i løpet av et arbeid. Ja, til tider tenkte jeg det måtte være litt vel mange rollefigurer aktivert på en gang. Men nei, Sylvia redigerte deltagerne på en vennlig, men bestemt måte. Ikke bare brakte hun inn personer fra drømmen, hun trakk også inn personer fra klientens virkelige liv. Noen kan kanskje tenke at dette kan synes litt uvanlig, og er det mulig å få noe ut av alt dette da? Ja, faktisk, det er det! Min opplevelse var i hvert fall at klienten gjennom disse arbeidene kunne oppleve store endringer i kroppslig holdning og oppfattelse av omgivelsene. Vel, nå har ikke jeg spurt deltagerne som arbeidet om de faktisk opplevde det slik.

Det kan se ut for meg at ved å bruke så mange deltagere i gruppen, bidrar dette til å aktiviserer mange i gruppen. Hyppig bruk av teknikker og eksperimenter var også noe som var spesielt for Sylvia sin workshop. Det opplevdes som om eksperimentene varte ganske lenge. Noe som fikk meg til å undres på om varigheten også frembrakte dypere reaksjoner og mer fastlåste mønstre. I tillegg var Sylvia opptatt av detaljer i klientens historie. Ja, faktisk så var det slik hun uttalte det. Tanken bak dette, i følge Sylvia, var at ved å få tak i viktige detaljer i klientens liv kunne det få betydning for utfallet i arbeidet. Underveis i arbeidene kunne Sylvia ofte begynne en setning for klienten som selv skulle avslutte setningen. Måten hun gjorde dette på, kunne synes å oppleves som støttende for klienten.

Mitt inntrykk er at den personlige stilen til Sylvia var svært virkningsfull. Det er jo nettopp det som er så lærerikt og viktig; å delta på workshop og se hvordan erfarne gestaltterapeuter arbeider med klienter både i gruppe og individuelt.

Om noen av deltakerne på workshopen vil komme med sine synspunkter og erfaringer her fra, er alltid muligheter for å sende inn egne opplevelser og meninger om dette til GT.

Litteratur:
Crocker, Sylvia Flemming (1999). A-Well-Lived Life. Hillsdale N.J. The Analytic Press

undrende

Mellom himmel og jord...

AV: BIANCA SCHMIDT

"Gestaltterapeut?! Ååå, så du er en sånn alternativ behandler du altså?" Jeg kjenner hele kroppen fylles med motstand. Jeg er IKKE alternativ. Gestalt er IKKE alternativt. Jeg har likevel hørt dette mange ganger før.

Det kan til og med hende at jeg har argumentert hardt mot dette ved andre anledninger. Klok av skade velger jeg i alle fall å smile før jeg svarer. "Nei, for meg er gestalt langt fra alternativt. Det er en psykologisk retning, akkurat som adferdsterapi, kognitivterapi og psykoanalyse. Grunnleggeren av gestalt var for øvrig opprinnelig en psykoanalytiker som brøt med Freud da de ikke så alt helt likt...."

Selv om jeg kjenner en motstand mot at gestalt bli assosiert med det alternative, tror/vet jeg det finnes en del mellom himmel og jord som forskere foreløpig ikke har klart å bevise. Jeg tenker det er alt for mange troverdige personer og hendelser som gjør at det er vanskelig å avvise alt som ikke kan bevises.

Hvis jeg gir litt slipp på motstanden og titter etter noe uforklarlig hos oss gestaltterapeuter finner jeg et for meg underlig fenomen.

Vi terapeuter er selvfølgelig også bare mennesker og har perioder med ulike utfordringer. Jeg har flere ganger observert en underlig sammenheng mellom mine livs utfordringer og tematikken til nye klienter. For noen år siden da jeg var på vei mot et samlivsbrudd, kom det mange nye klienter og bestilte hjelp gjennom sine samlivsbrudd. Etter bruddet begynte det å komme single klienter som slet med ensomhet eller det å finne en partner. Jeg har flere ganger hørt lignende historier fra kolleger. Hvordan er det mulig at dette fenomenet skjer? Hvordan kan de følelsene og tankene jeg går med, snike seg ut av kontordøren min og inn i hodet på en potensiell klient slik at de kommer til meg?

Uten at jeg har forsket på hyppigheten av dette fenomenet velger jeg å undre meg og leke litt med teori og tanker.

For et par år siden gikk boken og fenomenet The Secret som en farsott over store deler av verden. Rohnda Byrne samlet informasjon fra mange ulike mennesker som alle mente at tankens kraft er en del av og påvirker universet. Tankens kraft kunne påvirke alt rundt deg. The Secret lovet mennesker at de kunne få hva de enn ønsket, bare de hadde sterkt nok positivt fokus på det. De ville også ledes mot de menneskene og mulighetene de trengte på sin vei. Det tok vel litt av, men vi terapeuter kjenner vel alle til at positive affirmasjoner fungerer. Videre er det også enkelt å si seg enig i at en person som har fokus på hva han ønsker seg, har lettere for å se mulighetene når de dukker opp. Men dette er likevel langt fra å si at vi alle kan påvirke alt. Langt mindre at klienter som trenger hjelp til en bestemt problemstilling, ledes inn på riktig kontor av universets krefter.

Finnes det noe som helst i gestaltteorien som samsvarer med dette fenomenet? Jeg tillater meg å hive og leke litt rundt på noen elementer i gestaltteorien uten dypdykk.

Det jeg får lyst til å leke med er feltteorien. Kort sagt så mener vi gestaltterapeuter at vi alle påvirker og blir påvirket av vårt møte med personer eller omgivelsene. I terapirommet bruker vi dette fenomenet som en mulighet til å plukke opp signaler og lage hypoteser. Vi sier vi blir "smittet" av det som skjer og derfor kan si noe om hva som skjer. Hvem bestemmer hvor stort eller vidt dette feltet er? Kan det tenkes at påvirkningen av feltet strekker seg lenger enn vi normalt tror.

Vi vet for eksempel at det flere steder har oppstått uforklarlige hendelser som forskere ikke finner ut av. Ett av mange eksempler er en apestamme på en øy som lærte seg å bruke et redskap som forenklet livet. Denne stammen hadde ingen kontakt med andre stammer utenfor sin øy. Likevel gikk det ikke lang tid før stammer på andre steder lærte seg akkurat det samme. Hvordan er dette mulig? Er det feltet hvor vi kan plukke opp ting større og mer avansert enn vi tror?

Jeg har helt klart ikke svarene, men jeg finner meg ofte tittende ut i luften, undrende over hva som finns der ute. Nå om dagen blir jeg også litt skremt når jeg tenker på hva som skjer med flere av klientene mine. Hvordan skal jeg tolke det faktum at mange av dem har blitt uventet gravide i det siste. Hjelp... i mitt liv ville dette virkelig sette himmel, jord og sikkert alt i mellom i bevegelse.

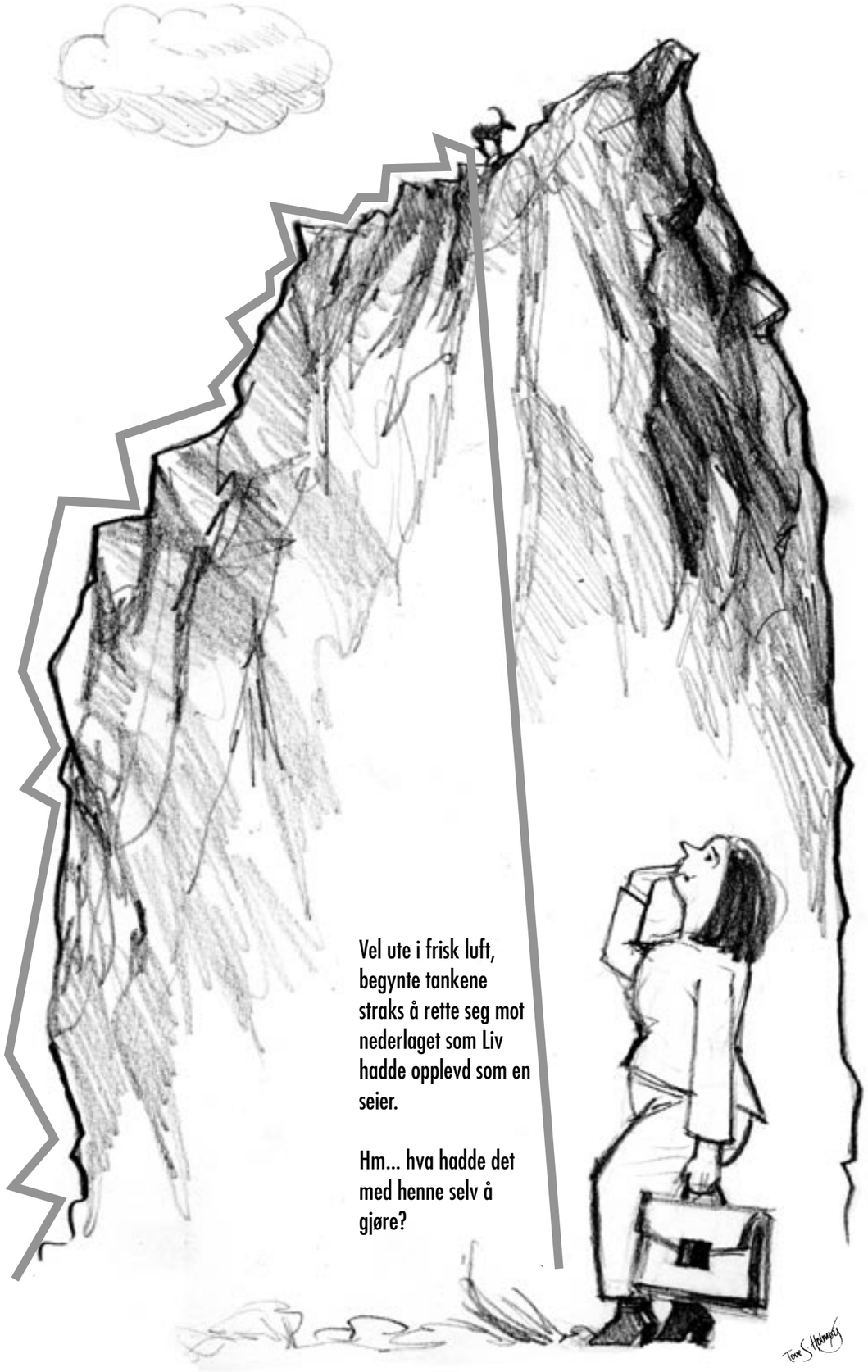

Hugmundaflugir – erfaringskurve og polfarer

MAGNE SOLBERG OG CHRISTIAN BRATSBERG

Randi på Hugmundaflugir

Randi er en av 20 deltakere på Hugmundaflugir. Hun har gledet seg i lang tid til å se og høre selveste polfarer Liv Arnesen. Og ikke bare høre på henne, men jobbe med henne etterpå også! Randi hører på Liv Arnesens foredrag, og blir berørt når hun forteller hvordan hun på grunn av høydesyke måtte gi opp bare noen få meter fra toppen av Mount Everest. For et nederlag etter år med forberedelse, tenker Randi. Hun kjenner seg nesten litt trist på Livs vegne. Men når Liv forteller at hun slett ikke så på dette som et nederlag, men snarere en seier, fordi hun hadde gitt alt for å nå målet, kjente hun hvordan blodet pumpet i årene. Det er selvfølgelig riktig! Har man gitt alt, er det ikke noe nederlag! Det skulle hun huske! Hun følte seg oppglødd og glad.

Etter foredraget ble tilhørerne spurt om det var noe de hadde lyst til å dele fra Livs beretninger. Randi hadde lyst til å dele sine erfaringer, men holdt tilbake. Hun var ikke så glad i å ta ordet i store forsamlinger, selv om alle var kolleger. Under lunsjen snakket hun med Camilla og Håkon om det, men de var opptatt av andre ting. Camilla var inspirert av hvor nøye Liv hadde forberedt seg, mens Håkon var mest nysgjerrig på hvilken skismøring hun hadde brukt. Typisk!

Tilbake fra lunsj ble de beordret ut på tur! Enda snodigere var at de ble bedt om å gå for seg selv! Da det ble sagt at hensikten var å bruke turen til å tygge på hva foredraget hadde med dem selv å gjøre, begynte hun å forstå. Men hvorfor kunne de ikke gå sammen i grupper og diskutere? Randi kom til å tenke på at det kanskje ikke hadde vært så fruktbart å diskutere under lunsjen. De var opptatt av forskjellige ting uansett.

Vel ute i frisk luft, begynte tankene straks å rette seg mot nederlaget som Liv hadde opplevd som en seier. Hm... hva hadde det med henne selv å gjøre? Hadde hun noen mål som hun ikke hadde nådd? I farten kunne hun ikke komme på noe..... Etter hvert begynte hun å tenke på at hun faktisk hadde et budsjett på jobben som hun etter alle solemerker ikke ville være i stand til å holde. Finanskrise og nedgangstider hadde gjort at salget gikk mye tregere enn forutsatt. Mount Everest og salgsbudsjetter kunne jo i utgangspunktet virke som vidt forskjellige ting, men de var jo begge målsettinger. I de siste månedene hadde hun vært både nedstemt og demotivert fordi budsjettene ikke ville bli nådd. Hun hadde jobbet beinhardt, men når hun innså nederlaget, hadde hun... Hadde hun tenkt nederlaget? Jo visst hadde hun det! Hadde ikke hun gjort sitt aller ytterste for å holde målsettingen om salg? Jo så sannelig, hun hadde jobbet seint og tidlig! Da var det så menn ikke noe nederlag! Like lite som Liv kunne gjøre noe med høydesyken, kunne hun gjøre noe med en global finanskrise!

Vi er åtte personer med helt ulik erfaring, ønske om å lykkes, motivasjon og smiskeegenskaper

Senere på dagen ble de oppfordret til å tenke på hvordan de kunne bringe ny innsikt inn i hverdagen på jobben. Med litt hjelp hadde hun bestemt seg for å snakke med sjefen sin om budsjettet. Hun ville si at hun trengte et nytt budsjett som var mulig å oppnå, gitt de nye forutsetningene med nedgangstider og tregt salg generelt. Hun ville også nevne at det ville motivere henne å ha et mer realistisk mål å strekke seg etter. Faktisk følte hun seg allerede mer motivert.

Enda snodigere var at de ble bedt om å gå for seg selv!

I bilen på veien hjem, fortalte Håkon at han hadde bestemt seg for å ta litt mer ansvar for stabiliteten for serveren. "Vi er alle 100% ansvarlige, vet du", sa han og smilte under barten. Jøss, tenkte Randi. Rart hva et foredrag kan sette i gang!

Randi fikk etter noen uker med seg hele salgsavdelingen på runde to av Hugmundaflugir for å jobbe ut hele gruppas nye salgsbudsjetter for 2009. Umulig oppgave å bli enige om, hadde Randi tenkt på forhånd. Vi er jo så forskjellige alle sammen! Vi er åtte personer med helt ulik erfaring, ønske om å lykkes, motivasjon og smiskeegenskaper. Sjefen har alltid satt budsjettene, og vi har sutret og klaget noen uker (og ofte måneder). Det er i hvert fall noen av oss som pleiere å klare det. Men denne gangen skulle hun realisere ett av målene sine, nemlig å tørre å si fra til sjefen når hun hadde gode ideer, selv om hun "visste" utfallet på forhånd. Dette er en god følelse, tenkte Randi, da hele avdelingen satt i bussen på vei til Hugmundaflugir del to!

BukkeneBruse og Liv Arnesen – to Bukker og en Fjellgeit

BukkeneBruse kaller vi oss, selv om vi for øyeblikket er bare to. Navnet kom som lyn fra klar himmel den gangen vi som tre studenter ved NGI var på vei hjem fra en helgesamling og drømte om å starte egen virksomhet. Nå har vi gjort det, og ett av produktene våre kalles Hugmundaflugir. Det navnet kom ikke like impulsivt. Ordet er islandsk, og beskriver hvordan det som er i hodet/hukommelsen (hug) flyr (flugir) ut av munnen (munda). Noen kaller det brainstorming. På gestaltspråket ville vi si at det som er i grunnen trer frem og blir figur.

Og det som trer frem fra grunnen, skal vi ikke kimse av; det bør vi ta på alvor. Nettopp her ligger kjernen i Hugmundaflugir. I løpet av kurset (eller "walkshopen" som vi kaller det), arbeider vi seriøst med det som spontant fanger oppmerksomheten i møtet med andre, i møtet med oss selv, eller i møtet med for eksempel naturen. I Hugmundaflugir har vi spesielt satt det

siste på dagsorden. Ideen og inspirasjonen fikk vi fra Liv Arnesen, en kvinne som har satt spor etter seg på mange måter. De fleste kjenner nok best til skisporene hun satte på vei til Sydpolen dit hun som første kvinne nådde polpunktet "unsupported". Det var i 1994. I dag setter hun spor etter seg på andre måter – ikke minst som konsulent og foredragsholder om sine eventyr og ekspedisjoner – og som medansvarlig i Hugmundaflugir. Hun har mer enn de fleste opplevd hvordan det å gå turer i naturen setter tanker og følelser i bevegelse mer effektivt enn noe annet. Derfor foregår store deler av gjennomføringen med naturen som arena.

Bakgrunnen for at BukkeneBruse og Liv Arnesen fant hverandre, var at begge hadde et ønske om å bruke hennes inspirerende foredrag til noe mer enn øyeblikkets inspirasjon. De fleste som har vært med jobben på motivasjonskurs og hørt på glødende foredragsholdere har opplevd det; når hverdagen kommer har mye av gnisten sluknet. Vår ambisjon er å gjøre noe med dette – i gestaltterapeutisk ånd. Vi har erfart at i næringslivet i dag er krav og forventninger fra både kunder, kollegaer og ledere så tøffe, at vi rett og slett ikke tar oss tid til å reflektere over hva vi driver med. Vi handler "på direkten" uten å bruke særlig tid på vurdering av ulike handlingsalternativer. Likeledes bruker vi liten tid på å reflektere over hva vi har gjort og hvorfor det ble slik det ble. Vi bruker altså liten tid på forarbeid og ikke minst på etterarbeid – hva har vi lært?

Erfaringskurve og eierskap

Gestalt-teoretisk er vårt utgangspunkt Joseph Zinkers erfaringskurve i boka " Creative Process in Gestalt Therapy". Tilhørerne sanser når de lytter til foredraget, blir klar over at noe av det de hører treffer dem, og blir motiverte (mobilisering av energi). Og så er foredraget over. Deltakerne føler seg inspirert, men ofte vet de ikke riktig til hva, og er ute av stand til å bruke energien. Det er på dette stadiet vi med vår erfaring og forståelse av gestaltterapeutisk tilnærming begynner å nøste. Hva var det som traff deg under foredraget? I hvilken retning går energien du har mobilisert? Hvordan kan du bruke dine opplevelser til å gjøre noe som er til nytte for deg? Vår oppgave er å bidra til at den enkelte gjør Livs foredrag til noe som har med en selv å gjøre – til å kjenne eksistensielt eierskap til egne fenomener. Vi støtter den enkelte på turen gjennom hele erfaringskurven, fra bevisstgjøring til mobilisering til handling og tilbaketrekning. Dette arbeidet er selve essensen i Hugmundaflugir. Foredraget er bare en katalysator som setter prosessen i bevegelse.

I tillegg til at deltakerne på Hugmundaflugir setter i gang egne prosesser, blir også samspillet mellom deltakerne tydelig – spesielt når en avdeling eller team jobber ut felles målsettinger. Så hvordan jobber Bukkene og Liv Arnesen med en gruppe? Jo, vi anerkjenner at gruppe¬medlemmene har helt forskjellige erfaringskurver – både motivasjon og energi i forhold til å nå (eller sette) målene. Noen er "veteraner" med så god selvtillit og erfaring at energien (og stressfølelsen) for å nå målene er minimal. Andre er nyansatte med masse energi og sterkt ønske om å prestere og få anerkjennelse. Vi bruker derfor mesteparten av tiden til å bygge bevissthet rundt de figurene som oppstår. Spesielt å få fram alle projeksjoner og fastlåste mønstre gruppa kan sitte med. "Veteran-Ola" blir plutselig klar over hvor viktig han er for hele gruppa, og at "Ferske-Frida" faktisk har en del å komme med. Først når hele gruppas behov og forventninger er uttrykt, er de i stand til å gå gjennom erfaringskurven som en gruppe. Det betyr også at etterarbeidet, refleksjonene og oppsummeringene i etterkant, fører til at gruppa som helhet vokser og kan fokusere på nye figurer som trer frem.

Ineffektive krav til effektivitet

I dagens marked med betydelig fokus på kostnadskutt, Return on Investment (RoI), bunnlinje, resultatgrad, likviditet og alle skremmende ord finanskrisen bringer med seg, er det virkelig rom for et par bukker og en fjellgeit? Vi vet i hvert fall at dersom vi i salgsmøter hos våre kunder forteller dem at vi ikke vet hva som kommer til å skje på seminaret, at vi ikke vet hva utfallet av seminaret er, og at vi helt sikkert ikke vet hva deltakerne kommer til å sitte igjen med etterpå, blir vi sett på som "skrullinger" som stjeler verdifull tid. De fleste bedriftene i dag vil vite nøyaktig hva de får, og ikke minst om det er verdt investeringen i tid og penger. Så hva kan vi gjøre? Vi må synliggjøre og bevisstgjøre beslutningstakere om verdien av å komme gjennom hele erfaringskurven. Det er det vi som gestaltterapeuter har tro på. Hvilke tiltak har bedriften gjort tidligere som har vært vellykket? Og når har det vært mislykket? Vi opplever at mange ikke engang har tenkt gjennom hvilke tiltak som er gjennomført og hva som kunne læres av dem. Kanskje handler det om at kravet til effektivitet i næringslivet er så sterkt at det ikke settes av tilstrekkelig tid til å reflektere over og trekke lærdom fra ulike prosjekter som gjennomføres. Nesten all fokus legges på handling – de andre fasene i erfaringskurven bagatelliseres og neglisjeres. Vår oppgave blir i mange sammenhenger å synliggjøre at et slikt endimensjonalt krav til effektivitet kan være svært ineffektivt. Får vi til det, blir gestalt i næringslivet lettere å selge.

På Hugmundaflugir vet vi at deltakerne får en opplevelse med refleksjoner og bevisstgjøringsprosesser. Vi vet at de får se på, høre på og snakke med en fantastisk inspirerende polfarer, eventyrer, forfatter og pedagog. Og vi vet at eventyret om Bukkene Bruse lever videre...

Om forfatterne:

Magne Solberg og Christian Bratsberg er begge siviløkonomer og gestaltterapeuter. Sammen driver de fellesskapet BukkeneBruse.net. De holder workshops og coacher næringslivet innen måloppnåelse, selvledelse og etterarbeid fra seminarer og kick-off. Felles for alt deres arbeid er fokus på bevissthet rundt egen adferd og handlingsmønstre – enten det dreier seg om Hugmundaflugir, coaching av ledere, intervjuteknikkurs eller investoradferd.

Til deg som har vært momspliktig før,
og som nå er fritatt for mva fra 1. Januar 2009:

Slik blir du meldt ut av merverdimanntallet:

1. Gå inn på Brønnøysundregistrene – adresse: www.brreg.no
2. På forsiden finner du noen faner på venstre side: Velg næringsdrivende
3. Her velger du: Registrering og endring
4. Neste bilde: Velg registrering av nytt foretak
5. Neste bilde: Samordnet registermelding
6. Og til slutt: Her velger du:
Samordnet registermelding del 2 – Tillegg for Merverdiavgiftsmanntallet.
Last ned dette skjemaet, og kryss av for: Opphør på 1. side.
Under pkt. 12 Andre opplysninger skriver du: Enheten er fritatt for mva pr 1.1.09 og utøver er registrert i Register for Alternative Behandlere i Brønnøysund.

Så skriver du under og sender dette skjemaet inn til DITT SKATTEKONTOR!
IKKE til Brønnøysund.
I Oslo er det dette: Skatt Øst, Postboks 9200 Grønland, 0134 Oslo.

Oslo, 27. Januar 2009
Christel Gundelach, Leder SABORG

Vi skal feire:

NGF's 20 års jubileum høsten 2009

Vi forbereder workshop og fest for våre medlemmer!
Nærmere informasjon om innhold og påmelding blir i løpet av våren lagt ut på websidene, og i høstens utgave av Gestaltterapeuten.

Har du idéer til workshop eller festinnslag,
mail gjerne til:
urd.vikoren@piv.no
fag – og kursansvarlig
i NGF's styre 2009.

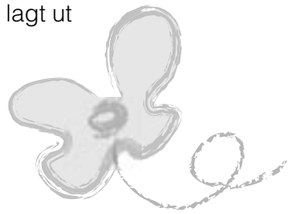

Gestaltterapeuten nr.1-2009

Glenn Rolfsen sier takk for seg som leder i Norsk Gestaltterapeut forening, og i den anledning ønsket Gestaltterapeuten en oppsummering fra han til oss medlemmer.

1) Hvordan kjennes det nå å skulle slutte som leder i NGF?

Det er med vemod, helt klart. Jeg hadde opprinnelig ett år igjen som leder i forhold til perioden jeg forpliktet meg til. Men av personlige årsaker valgte jeg å trekke meg ved årsmøtet 28. februar. Jeg kommer til å savne samarbeidet med styremedlemmer, kontakten med medlemmene og ikke minst å få lov til å være midt oppi alt som skjer i gestalt- Norge. Og når man sitter midt oppi alt, må jeg få nevne at det er mye mer som skjer i gestalt- Norge enn det kan virke som når man ikke er det. I tillegg kjenner jeg på en glede over å ha fått tillitten, og svært mange gode tilbakemeldinger fra medlemmer som opplever at vi og jeg har gjort en god jobb i perioden.

2) Hva har vært din hjertesak i den perioden du var leder?

Det har vært flere hjertesaker underveis. De har endret seg etter hvert som tiden har gått og gjennomføringen har vært et faktum. Den nye websiden var viktig for meg, i tillegg til å gjennomføre en etterlengtet brosjyre. Mens nytt medlemsregister var avgjørende for en stor opprydning i medlemsmassen vår.

Dokumentasjonsplikt har vært en kjephest. Men den store hjertesaken min var helt klart momsfritak, og dertil beskyttelse for tittel MNGF.

Dette sagnaktige vedtaket for registrerte gestaltterapeuter MNGF, er mer enn momsfritak. Å bifalle det, er også vår eneste mulighet for å beskytte tittelen Reg. gestaltterapeut MNGF, som vi ble erkjent fra 01.01.09. Vi skal forsvare dette vedtaket, ved at NGF videre vil henstille alle kollegaer til å støtte vår beskyttelse og fremtid. Et ubeskrivelig eventyrlig vedtak. Og jeg vil nevne grunnen til at vi endelig fikk momsfritak. Det startet med et engasjement fra terapeutene, som ledet til utdannelsesakkreditering gjennom NGI. Og ikke minst klare retningslinjer fra foreningen og en ganske hard (til gestaltterapeuter å være) disiplin til å overholde dette. Dernest trengte vi å organisere oss, som igjen ledet oss til et behov for samferdsel med forvaltningen.

3) Hvordan fikk du tid til alt; egen praksis, familie, andre ting – du var jo svært aktiv som leder og fikk gjennomført mye, så det må jo ha tatt mye tid?

Det handler om prioritering og engasjement. Denne perioden var aktiv og meget begivenhetsrik for meg. Med deltagelse i nesten samtlige styremøter i Norsk Forening for Psykoterapi (NFP). I tillegg ble jeg valgt som varamann i Sammenslutningen For Alternativ Behandler Organisasjoner (SABORG), som førte til at jeg i 2008 ble valgt som nestleder i sammenslutningen, som faktisk teller over 3500 medlemmer.

4) Hva har vært det morsomste i denne perioden?

Det artigste er nok at jeg som leder i NGF fikk muligheten til å bli godt kjent med sentrale mennesker i Helse og Omsorgsdepartementet, Helsedirektoratet og ikke minst Helsetilsynet. Dette var aldri en forestilling engang da jeg tiltrådte. Langt mindre at jeg skulle bli forespurt, og ble sakkyndig i forhold til alternativ behandling og psykoterapifag, som søker Nasjonalt Organ for Kvalitet i Utdanning (NOKUT) for akkreditering og godkjenning som fag, høgskoler eller universitet i Norge.

5) Hva har vært det tyngste?

Det tyngste og besværligste har vært klagesaker mot medlemmer i NGF. Det har vært flere lærerike prosesser. For meg var det problematisk å være med på å fastsette om en terapeut har brutt de etiske prinsippene som NGF har vedtektsfestet. Ikke minst med de konsekvensene som følger, for en terapeut som lever og ånder for gestaltterapien han eller hun har utdannet seg til. Det er ofte store og komplekse problemstillinger som blir diskutert i slike saker. Derfor ønsker jeg et uavhengig klageorgan i NGF svært velkommen. Med dertil ønsket kompetente mennesker, som har erfaring fra klagesaker, og ikke minst god tid til å analysere og fatte endelige vedtak og sanksjoner. Klagesaker til NGF har vært økende, og vil være det i fremtidens forbrukerårvåkne klienter, forteller Helsetilsynet oss.

6) Hvordan har styret ditt vært?

Styret i NGF har i min periode vært svært varierende pågrunn av utskiftninger. Jeg håper det nye styret får en økende kontinuitet for fremtiden. I min periode har det vært flere personlige årsaker, samt hard arbeidsbelastning, som har gjort at noen har trukket seg fra vervene sine. Alle med forståelige grunner. Det har igjen gjort at andre i styret har fått merarbeid. Da vi i tillegg har vært i overkant ambisiøse, må jeg ta av meg hatten for alle i styret i denne perioden. De har alle gjort en kjempeinnsats, som har kommet medlemmene til gode. All honnør til de som har ofret mange lange kvelder og telefoner fra meg i tide og utide. Takk til dere alle.

7) Hadde du erfaring fra styrearbeid fra tidligere?

Da jeg overtok ansvaret for Norsk Gestaltterapeut Forening i 2006, ante jeg nok ikke at jeg skulle bruke så mye tid og krefter på det politiske foreningslivet som jeg nå erfarer at jeg har gjort.

Det var mer drift og videreføring av rutiner som jeg trodde jeg skulle "pusle" med. Lite visste jeg.

Min sakskunnskap fra politikk og foreningslivet var lik null. Jeg gjennomleste min første leder som jeg skrev i 2006, der jeg nevner min beskjedne erfaring om et tillitsmannsverv fra militæret tidlig på 90 tallet.

8) Hvordan har kontakten med medlemmene vært?

Min kontakt med medlemmene har vært meget variabel. NGF mottar klager, henvendelser på konkrete spørsmål, ønske om hjelp i assorterte saker. Noen medlemmer forventer at vi skal ha en arbeidstid og kapasitet som korresponderer med en 100 % stilling.

Jeg forstår at medlemmer som betaler kontingent, ønsker valuta for pengene. Det er viktig å huske på at vi er frivillige, som jobber alt vi kan for medlemmene, så å si gratis. Det er ikke mange andre instanser som gjør det per i dag. Jeg håper at medlemmene kan være bevisst på dette i

henvendelser til vårt kontor og styremedlemmene i fremtiden. Jeg vil anmode medlemmene om å behandle de tillitsvalgte, og andre i NGF med respekt. Det er en viktig og stor jobb de gjør for oss som medlemmer, til et minimum av innsats for oss som MNGF'ere.

9) Hva blir det viktigste fremover for a) den nye lederen, b) det nye styret og c) medlemmene?

En av de viktigste sakene for alle parter vil være å integrere den nye Profesjonelle Faglige Oppdateringen (PFO) som årsmøtet valgte i februar. Der har vi alle et viktig ansvar.

For lederen, blir etter hvert noe av det viktigste, å følge med i "timen" internasjonalt.

Og i European Association for Gestalt Therapy (EAGT) er lederen av NGF den nasjonale representanten for Norge i Europa. Nå sitter alle lederne for de nasjonalt akkrediterte foreningene i styret med betydelig mer innflytelse. Noe jeg håper NGF vil forvalte godt i fremtiden.

Jeg håper medlemmene og årsmøtet ser verdien av å ha en meget anerkjent og profesjonell europeisk organisasjon, ikke bare i ryggen for fremtiden, eller som en bidragsyter, men som en organisasjon der vi bidrar med kunnskap fra den profesjonelle gestaltterapeutiske foreningen vi nå har blitt, 20 år senere. Dette er meget positiv for NGF i fremtiden, for politisk tyngde og anerkjennelse i Norge. Dette er viktig for våre medlemmer.

Jeg mener fast bestemt, at NGF må være på banen i forhold til SABORG og NFP, slik at vi kan være tilstede når diskusjonene starter, i forhold til autorisasjonstildelinger og/eller refusjonsordninger for alternative behandlere.

10) Hva skal du selv bruke den ekstra tiden du nå må få til disposisjon til?

Jeg vil nå få frigjort masse tid som jeg ikke opplever som ekstra tid, da jeg til tider har opplevd å ha levd på lånt tid de siste årene. Ja, det er selvvalgt, da jeg er lidenskaplig opptatt av gestalt.
Jeg er fremdeles med i den etiske komiteen i EAGT, samt nestleder i SABORG. Og jeg vil være aktiv i gestaltmiljøet i Norge på andre måter i fremtiden.

11) Til slutt; er det noe mer jeg bør spørre deg om?

Ja dette: Hvordan har sekretærfunksjonen påvirket deg og styret det siste året?
Jeg er glad for at jeg fikk svare på akkurat dette, for det har vært ikke mindre enn en velsignelse for oss alle. Med alle mener jeg styremedlemmer, utvalg og ikke minst medlemmene som har fått en bedre service enn tidligere. Vi har en sekretær som har orden i rekkene, og er kreativ i forhold til nye og mer effektive systemer.

Jeg er veldig glad for at årsmøtet anerkjenner denne funksjonen som de har gjort. Dette er en av de beste prioriteringene, for å møte medlemmenes behov samt for det politiske arbeidet videre, slik at driften blir avlastet fra styremedlemmene og lederen for fremtiden.

Medlemmer Norsk Gestaltterapeut Forening

Norsk Gestaltterapi Forening har nå stadig flere praktiserende terapeuter. Få oppdatert oversikt ved å kikke på nettsiden vår:

www.ngfo.no/terapeuter.htm

Her finner du terapeutens navn, telefon, praksissted og mailadresse, evt. nettside.

NORSK GESTALTTERAPEUT FORENING

PsykBase®

Skreddersydd journalsystem for psykoterapeuter

- Det mest utbredte journalsystem blant privatpraktiserende psykologer og psykiatere.
- Benyttes av flere større behandlingssentre.
- Effektiviserer og kvalitetssikrer daglige rutiner i en klinisk praksis.
- Ivaretar krav til journalføring og bokføringsloven.
- Installeres lokalt eller leveres som online-tjeneste på internett.

For mer informasjon besøk våre internettsider:

www.psykbase.no

Microsoft CERTIFIED Partner

Design og illustrasjoner: Tove Sparvath Holmøy